

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů
Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplaceny,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 3.

(428.)

Vol. 19.

satellite **1-416**

**Thursday,
February 12,
2009**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Zemlinského kvarteto opět v Torontu

Zájemci o kulturu si v závěru příštího týdne skutečně přijdou na své. Kromě Rusalky, která je na programu ještě 20. a 23. února v Canadian Opera Company, můžete vidět ve čtvrtek 19. února 2009 v poledne zdarma koncert árií z českých oper na stejném místě; to jest v budově Kanadské opery. Ve stejný den netradičně ve čtvrtek večer od 19:30 budou tradiční *Nokturna ve městě*, kde uvítáme *Zemlinského smyčcové kvarteto*.

Před přestávkou bude na programu: Alexander Zemlinský *kvartet č. 1 - A dur, op. 4* a Leoš Janáček *kvartet č. 2 "Listy důvěrné"*. Po přestávce pak následuje: Josef Suk *Meditace na Staročeský chorál "Svatý Václave" op. 35* a Bedřich Smetana: *kvartet č. 2 d-moll*. Večer před tím čili ve středu 18. února 2009 hraje skupina pro Mozartovskou společnost, kde zahajují kvartetem Josefa Myslivečka, pak následuje skladba Antonína Rejchy *kvartet c-moll* a po přestávce velký kvartet W. A. Mozarta *Es dur, K-428*.

Zemlinského smyčcové kvarteto je jedním z nejlepších mladých kvartet na světě, které bylo známo předtím jako *Penguin kvartet* a tak se také představilo Torontskému obecnstvu v roce 2005. Zahráli úžasný koncert na Masaryktownu, v Mozartovské společnosti a na Torontské univerzitě. Tam také zahráli světovou premiéru jednoho *ztraceného kvarteta* Bohuslava Martinů.

Během prvního kanadského zájezdu si však změnili jméno na *Zemlinského kvarteto*, což jim poradil jejich hudební agent, aby snad jméno bylo trochu vznešenější než *Tučňáci*. A díky jménu je také vzalo pod patronaci Rakouské velvyslanectví v Praze. Alexander Zemlinský se narodil se ve Vídni 1871. Absolvoval Vídeňskou konzervatoř - obor klavíru, kontrapunktu a skladby. Na začátku kariéry působil jako dirigent vídeňských operetních divadel. Byl přítelem Johanna Brahmsa, vyučoval též hudbu - k jeho žákům patřil např. Arnold Schönberg. Roku 1906 byl jmenován šéfdirigentem nově založené vídeňské *Volksoper*; o dva roky později jej Gustav Mahler na jeden rok povolal do opery *Hofoper*. V letech 1911-1927 stál v čele *Nového německého divadla* v Praze. Od roku 1927 působil v Berlíně jako dirigent v *Kroll Oper*, přitom občas hostoval v Praze jako dirigent *České filharmonie*. S nástupem nacismu na něj začal doléhat rostoucí antisemitismus, před kterým se nejdříve uchýlil roku 1933 zpět do Vídne a po anexi Rakouska nacistickým Německem roku 1938 uprchl do USA. Zemřel v New Yorku v roce 1942.

Pod vedením houslisty Františka Součka jsou dalšími členy souboru Petr Střížek - druhé housle, Petr Holman viola a Vladimír Fortin, cello. V roce 2007 získalo kvarteto druhou cenu na světově známé mezinárodní soutěži v kanadském Banffu a mnozí z vás si pamatují na nezapomenutelný koncert v září 2007 v kostele sv. Václava se známým klarinetistou Joachinem Valdepenasem z Torontského orchestru - kdy předvedli spolu fantastickým způsobem klarinetový koncert W. A. Mozarta.

Během posledních dvou let se stalo kvarteto natolik známým, že velmi těžko hledalo volné termíny, aby zahrálo pro torontské obecnstvo. Nakonec se podařilo nalézt termín pro dva koncerty po důležitých vystoupeních v Montrealu a Londonu. Bohužel to není neděle, na kterou jsme zvyklí, ale jejich časové zaneprázdnění je obrovské a volných termínů velmi málo. Na tento krátký zájezd do Kanady přilétají hudebníci z Havaje a kromě Ontaria a Quebecu hrají také v Britské Kolumbii. Vzdálenosti, které mezi koncerty musejí překlenout jsou obrovské.

Se stoupající slávou bohužel ubývá možnost dalších koncertů pro naši komunitu a tak

možná hrají v *Nokturnech* naposledy. Nenechte si ujít příležitost slyšet tyto mladé, dnes již slavné muzikanty, kteří pro nás připravili výjimečný program. Na večeru *Mozartovské společnosti* den před našim koncertem (ve středu 18.2.2009 - First Unitarian Congregation, 175 St. Clair Ave. West, Toronto) předvedou kompletně jiný program, kde mají silné zastoupení také čeští skladatelé - Rejcha a Mysliveček. Zbývající koncerty Zemlinského smyčcového kvarteta jsou v Kitcheneru 13.2., v Londonu 14. 2. a v Montrealu 16. 2.

Nokturna ve městě tak vstupují do druhé poloviny. Zbývající koncerty vyplní Ivan Zenaty se svou manželkou Katarínou v březnu, Drew Jurečka v dubnu a Milan Brunner s Martou Laurincovou v květnu.

Kromě vystoupení *Zemlinského kvarteta* je ve stejném týdnu v pátek 20. února 2009 *Bohemian Ball* a *Nové divadlo* uvede od pátku do neděle Moliérovu komedii *Chudák manžel*. A to jsme ještě nezmínili předchozí víkend, kdy se koná v sobotu Společenský ples v hale kostela sv. Václava. V únoru máme tedy o kulturu postaráno.

mk, wikipedia, abe - foto: WWW.ZEMLINSKYQUARTET.CZ

David Černý: O Entrope sa ne bavme

SME 6. 2. 2009 /Alexander Balogh - Prvýkrát na seba výrazne upozornil v roku 1990, keď na pražskom Staromestskom námestí umiestnil plastiku trabantu na nohách, symbolizujúcu hromadný exodus občanov bývalej NDR cez západonemeckú ambasádu. Svoju povest' kontroverzného výtvarníka si potom spoľahlivo upevňoval každým ďalším dielom. Najnovším, no určite nie posledným, je jeho obrovská inštalácia Entropa na budove Rady EÚ v Bruseli. Hoci sa jej autor DAVID ČERNÝ vyžíva v provokáciách, intenzita protestov proti zobrazeniu jednotlivých krajín a mystifikácii, že Entropa je dielom umelcov zo všetkých krajín únie, hoci ju vytvoril on sám, prekonala aj jeho očakávania. Tvorca, ktorý na podobnú defenzívu nie je zvyknutý, donekonečna vysvetľoval a ospravedlňoval sa všetkým, ktorých nechtiac urazil. A vzápätí odišiel do USA. "O Entrope sa odmietam baviť, všetko som už povedal," končili sa prvé pokusy o transatlantický rozhovor so zjavne unaveným a vystresovaným umelcom. "Tak dobre, ale len chvíľu," prejavil sa zrazu blahodarný trojtýždňový účinok amerického pobytu. Prijemný dialóg rušilo len trpnutie, kedy sa tá "chvíľa" skončí.

Ako na vás pôsobí Entropa z Ameriky?

Vyzerá vzdialene.

Vie sa vôbec v Spojených štátoch o vašej bruselskej inštalácii a o ohlase, aký vzbudila?

Veľmi dobre sa o tom vedelo, všetci kamaráti v New Yorku poznali podrobnosti. Teraz som momentálne zašitý mimo civilizácie, ale paradoxne aj v jednom z miest, kde som bol, čo je taká úplne absurdná americká diera, vyšiel v miestnych novinách o *Entrope* článok a všetci sa na to pozerali ako blázni.

Vaša cesta do Ameriky bola plánovaná už vopred,

alebo ste sa tam rozhodli odísť po tej hektickej prezentácii Entropy?

Čaká ma tu práca na ďalšej soche, takže hlavným dôvodom môjho tunajšieho pobytu je pokračovanie v rozrobenej práci. Už som sem mal ísť pred Vianocami, no stále som to odkladal. Teraz sa mi to hodilo.

Zmenil niečo ten čas od odhalenia Entropy i priznania mystifikácie na vašom postoji k bruselskej inštalácii? Ubezpečili ste sa, že ste ju urobili tak, ako má byť, alebo sa vás zmocnili aj nejaké pochybnosti?

Ešte to nie je uzavreté. Stále nemám patričný odstup a nadhľad, aby som o tom mohol hovoriť akoby z diaľky. Proste

nie je to odložená vec.

Ozval sa vám odvtedy niekto z českej vlády, napríklad vicepremiér pre európske záležitosti Alexandr Vondra, ktorý vám zveril celý projekt a sám potom mal čo v Bruseli vysvetľovať?

Raz som s ním hovoril.

A aké to bolo?

Dobré. Ja si myslím, že on to strávil okamžite. Ešte hneď po bruselskej tlačovej besede v deň slávnostnej prezentácie Entropy sme spolu večer sedeli a on povedal niečo, čo považujem za naprosto zásadné: Keby som stál znovu pred

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

P.P.I.C. Accounts # 1001583

GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE

P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222

Fax: 011-420/274-770-929

E-mail: abe@zpravy.ca

abe@satellite1-416.com

www.satellite1-416.com

www.zpravy.org

www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ

Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11

Tel.: 491 020 362

Fax: 274 770 929

Aleš Březina - redaktor;

Advertising rates: 22.00 per inch/col.

\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč a na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Rev. Ján Banko. Tel.: 289/242-0635, Internet: <http://www.csbaptist.com/>

KITCHENER-WATERLOO: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - German Gospel Church, 223 Union St. E.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. První sobota v měsíci v 15:00 na Masaryktownu. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth.

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 15:00 hodin. Středa 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel/Fax.: 416/532-5272

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejblíže bohoslužby: v březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblíže bohoslužby: v březnu.

Montreal: Kostel sv. Ignáce z Loyoly, 4455 West Broadway. Nejblíže bohoslužby: v březnu.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd.

Pracovní programy pro mladé lidi v Kanadě

Již druhým rokem mohou mladí Češi i Kanadčané ve věku 18 - 35 let pobývat v druhé zemi až jeden rok a absolvovat tam pracovní stáž v oboru či příležitostně pracovat během cestování po navštěvované zemi. Tato kvóta byla pro rok 2009 navýšena na 700 lidí pro obě země. Dohoda mezi Českou republikou

a Kanadou o usnadňování dočasných pracovních pobytů mládeže vstoupila v platnost 1. října 2007. Jejím cílem je zjednodušit administrativní postupy, které musí mladí lidé podstoupit, aby mohli vstupem do druhé země a pobytem v ní získat pracovní zkušenosti a odbornou praxi a zároveň prohloubili své znalosti jazyka, kultury a společnosti druhé země. Dohoda mladým lidem umožní získat

zkušenosti prostřednictvím pěti různých programů: **Zahraniční stáž pro absolventy:** Program je určen pro absolventy a absolventky vysokých a vyšších odborných škol, kteří chtějí získat placenou práci ve svém oboru v Kanadě na základě příslibu pracovní smlouvy na dobu nejvýše jednoho roku. **Kariérní růst:** Program je určen mladým lidem, kteří chtějí v zájmu svého kariérního růstu absolvovat v Kanadě nejvýše 12měsíční placenou stáž ve svém oboru na základě příslibu pracovní smlouvy. **Stáž v rámci studia:** Program je určen pro studenty a studentky vysokých a vyšších odborných škol, kteří chtějí absolvovat placenou odbornou stáž nebo získat pracovní umístění v Kanadě na základě pracovní smlouvy a jako povinnou součást svého studia, popř. v rámci pracovní-studijní dohody mezi institucemi (po dobu maximálně 12 měsíců). **Pracovní prázdniny:** Program je určen mladým lidem, kteří chtějí podniknout poznávací cestu do Kanady a zároveň mít povolení vykonávat příležitostně placené práce za účelem doplnění svých finančních prostředků (po dobu nejvýše 12 měsíců). **Pracovní prázdniny pro studenty - SWAP:** Program je určen pro studenty a studentky vyšších odborných a vysokých škol, kteří chtějí podniknout poznávací cestu do Kanady a zároveň mít povolení vykonávat příležitostně placené práce za účelem doplnění svých finančních prostředků (po dobu nejvýše 12 měsíců). Držitelé pracovních povolení v rámci těchto programů mohou navštěvovat jazykové nebo večerní rekvalifikační kurzy v maximální délce 6 měsíců. Jedná se o velmi flexibilní programy a dobu, kterou mladí lidé stráví cestováním, studiem nebo prací, si určují sami. Na uhrazení počátečních nákladů na pobyt je nutné mít k dispozici finanční prostředky v minimální výši 2 500 kanadských dolarů. Programů v rámci této dohody je možné se zúčastnit celkem dvakrát, pokaždé však v jiné kategorii. Pokud vás některý z programů oslovil, vyplňte žádost a zašlete ji s dalšími potřebnými doklady na adresu Velvyslanectví Kanady v Praze (Programy mobility mládeže, Muchova 6, 160 00 Praha 6). Velvyslanectví nepřijímá žádosti k programu Pracovní prázdniny pro studenty (SWAP), který administrativně spravuje agentura GTS Travel, jež vaši žádost i zpracuje. Žádosti se vyřizují v pořadí, v jakém přišly, nikoliv podle data odjezdu žadatele. Po vyčerpání počtu míst pro daný rok bude na webových stránkách velvyslanectví uveřejněno upozornění, že byl příjem žádostí zastaven. Detailní informace o povinných dokladech a podmínkách účasti k jednotlivým programům naleznete v brožurě a na webových stránkách velvyslanectví www.canada.cz, sekce Programy mobility mládeže. Další otázky lze adresovat na mobilita@canada.cz.

Kanadská mozaika
Vydává Kanadské velvyslanectví v Praze

Toto číslo bylo dáno do tiskárny 8. 2. 2009 v 04:30
Příští číslo vyjde: 26. 2. 2009

Přijďte si zacvičit, zahrát volejbal do Sokola!

V tělocvičném klubu Steeles West Gymnastics

601 Magnetic Drive (Dufferin & Steeles):

Cvičení žáků a žákyní od 5 do 12 let

základní tělocvik a gymnastika, lyžování v zimě

v sobotu od 15:45 do 18:00 hod.

V tělocvičné školy George Harvey

1700 Keele Street (Keele & Eglinton):

Cvičení mládeže od 6 do 12 let

basketbal, volejbal, sálová kopaná, stolní tenis aj.

ve středu od 19:00 do 20:30 hod

Cvičení mužů a žen

Prostná, posilování, aerobik ve středu od 20:30 do 22:00 hod.

Rekreační volejbal mužů a žen v pondělí od 19:30 do 22:00 hod.

Další informace sdělí:

Hana Jurásková: 905/838-2541, Jan Waldauf: 416/535-1413

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: slepceikovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4 a 169)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00, pátek: 16:00-18:00.

Tel.: 416-431-9477

Satellite 1-416 jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor. Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje. Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publication Assistance Program (PAP) towards our mailing costs.

Canadian Heritage

Patrimoine canadien

Pojedte si s námi zalyžovat!

Všichni přátelé „bílé stopy“ jsou srdečně zváni na 38. sokolské zimní hry, které se budou konat v sobotu 28. února 2009 v lyžařském středisku „Horseshoe Valley“ u Barrie (110 km severně od Toronta po dálnici „400“, výjezdem „117 East“ a silnici „Horseshoe Valley Road“ přímo do lyžařského střediska).

Středisko Horseshoe Valley má sedm svahů vybavených lyžařskými výtahy, na nichž si mohou podle svých znalostí zalyžovat všichni, od začátečníků až po zkušené závodníky. Pro běh na lyžích je rovněž pro každého několik tratí různých vzdáleností.

Každoročně konané sokolské zimní hry jsou přátelským setkáním lyžařů každého věku, dnem hezkého prožití dne v krásné zimní přírodě pro celou rodinu a příležitostí k změření vlastní lyžařské dovednosti s ostatními účastníky her v přátelských závodech ve sjezdu a v běhu na lyžích, pořádaných v oddělených věkových kategoriích pro mládež a dospělé.

Závody jsou otevřené všem!

Dopoledne se konají závody v běhu, odpoledne ve sjezdu.

Lhůta pro přihlášky k účasti je do pátku 20. února 2009.

Bližší informace sdělí v Torontu Hana Jurásková (905) 838-2541 nebo Jan Waldauf (416) 535-1413, v Kitcheneru Jana Otrubová (519-884-9185), v Montrealu Marie a Josef Hřibovi (514-683-2092), v Ottawě Pavel Vidlák (616-731-5673).

Těšíme se na shledanou s vámi v lyžařském středisku Horseshoe Valley v sobotu 28. února 2009!

jw

**Mind and Body Clinic -
New February Workshops**

February is going to be a very creative month at the Mind and Body Clinic.

Yoga Therapy (For hormonal balance) February 21 9am - 6pm. This workshop is intended to be especially beneficial for women age 30 and up. Absolute beginners welcome.

ART OF SOUL STUDIO presents a

PASSION WORKSHOP

Saturday February 28th 2009, TIME: 2-5 pm.

Come and discover your hidden passions and desires in the month of LOVE! Who says Valentine's was just for couples? It is all about loving of the self. Appreciating who we are, what we have and what we can offer to this world which in turn helps us to love others. Use different techniques such as writing and collage to uncover the stirring inside yourself to take that dance class, learn a new language, start that new business or just take the time for yourself. Brainstorm all those things you have wanted to do and focus on the life you really want in these times of uncertainty and upheaval. Prepare to tap into the answers that (always) lie inside of you. www.artofsoulstudio.com

WHERE: Mind Body Clinic, 2921 Lakeshore Blvd. West, Etobicoke, ON M8V 1J3

Please register directly to the clinic by calling 416/252-3665 to book your spot.

me

Czech & Slovak Institutions**České velvyslanectví
Czech Embassy**

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

**Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy**

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal
1305 Ouest Avenue des Pines
Montreal, QC H3G 1B2
Tel.: (514) 849-4495
Fax: (514) 849-4117
E-mail: montreal@embassy.mzv.cz

Český konzulát v Torontu

Czech Consulate in Toronto
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.:
pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**

Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail: jelinek@terramanagement.com.

Vancouver, BC
Honorary Consul: Michael D. Adlem
1055 Dansmuir St., 23 poschodí,
Vancouver, BC V7X 1J1
Tel.: (604) 891-2296,
fax: (604) 683-6498
E-mail: vancouver@honorary.mzv.cz

Winnipeg, MB
Honorary Consul: William Randa
310-115 Bannatyne Ave.,
Winnipeg, MB, R3B 0R3
Tel.: (204) 942-0981, fax +1 (204) 947-9626
E-mail winnipeg@honorary.mzv.cz.

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**

Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
1 King Street West, Suite 1202
Toronto, ON M5H 1A2
tel: 416/862-1270 fax: 416/363-3528
michaelm@ontarioclub.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
200-247 Abbott St.
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
www.slovakia.org
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišák, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Winnipeg, MB:
B-1106 Henderson Hwy.,
Winnipeg, MB R2G 1L1
Tel/Fax: (204) 947 1728
jkdraff@shaw.ca
Mr. Jozef Kiška, Honorary Consul
Jurisdiction: Manitoba

You are cordially invited to attend the
2009 BOHEMIAN BALL

*A Fundraising Dinner and Dance
to benefit the SickKids Foundation
Friday February 20th 2009 at 6:00 p.m.*

*The Imperial Room
The Fairmont Royal York Hotel
100 Front Street West, Toronto
Black Tie*

*An entertaining Gala Evening with Kevin Clark's Big Band,
George Grosman's "Music on the Corner", MC Jaymz Bee from
JAZZ.FM91 and other special performers*

For more information, or to order tickets visit:

www.bohemianball.ca

or call Susan Viezner at 416-239-8561

*Organized by Canada Czech Republic Chamber of Commerce
under the auspices of Consul General of the Czech Republic*

Dr. Petr Munk
Chiropraktik
1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**MEDICAL AND RELAXATION
TREATMENTS
MASSAGE THERAPY
HOT STONE TREATMENT**

**MICHAEL EISNER, RMT,
MASC.**

AT

Mind & Body
Lakeshore Village Integrated Medicine

**TAKÉ NABÍZÍME
NATUROPATIE; HYPNOTHERAPIE,
SHIATSU, YOGU, QIKONG,
REFLEXOLOGII, REIKI,
AKUPUNKTURU ATD.**

**NĚKTERÉ SOUKROMÉ POJIŠŤOVNY
KRYJÍ VYBRANÉ LĚČBY!**

2921 Lakeshore Blvd West,
Etobicoke – at Islington Ave.
Tel. 416/823-1165, e-mail
michale@sympatico.ca

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

Překlady, tlumočení

Autorizovaná překladatelka

**E-mail:
emestic@hotmail.com
416/922-8786**

Business

ABE

Letáky, brožury, tiskoviny.
Tel.: (416) 530-4222
e-mail: abe@zpravy.ca
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2
Tel./Fax: (416) 929-3432
E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Výstava k 100. výročí narození E. Suchoně

Z otevření putovní mezinárodní výstavy *Eugen Suchoň - Life and work*, které bylo v pátek 30. ledna 2009 v Gallery *Latitude 44*, 2900 Dundas West, v Torontu (<http://latitude44gallery.ca/>).

Výstava bude otevřená každý den kromě neděle a pondělí do konce února. Na snímku Paul Dzaccko, Olga Turoková a Katarína Homolová

Foto: L. Soudek

6.2.2009

Slovo režisérky

Vážení a milí diváci, máte na krku ďalšie predstavenie tejto sezóny. Divadelní fajnšmekri poznajú Jeana-Baptista Poquelina - neboli MoliŽra - ako autora mnohých znamenitých, zdanlivo nenáročných komédií, ktoré nastavujú krivé zrkadlo celému tomu ľudskému hemženiu, ktoré poeticky voláme "sám Život". Takouto hrou je aj "Chudák manžel", v ktorej autor so sebe vlastným šarmom a zmyslom pre nadsádzku pranieje manželské spolužitie. Opäť zaznie kombinácia češtiny a slovenčiny, ako bývalo

dobrym zvykom vo federálnom vysielaní *Československej televízie*. Možno poniektorí slovenskí diváci nebudú nadšení obsadením, nakoľko služobníkov hrajú Slováci a nobilitu Česi. Netreba v tom hľadať medzinárodné protislovenské sprisahanie, ba ani náznaky komplexu menšieho brata. Jednoducho to tak vyšlo a *Nové divadlo* musí pracovať s ľudským potenciálom, ktorý je k dispozícii.

Spolu s Jeanom-Baptistom sa ospravedľujeme precitivelým, politicky príliš korektným divákom,

že sa venujeme výlučne heterosexuálnym vzťahom. Na druhej strane potešíme citelov a užívateľov feminizmu, že ženská vynaliezavosť, charizma a nespochybniteľné čaro a prednosť, ktorými manipulujú s mužmi, slávia úspechy a nakoniec žena a nie pravda víťazí. Kto však zaručene vie, kde a aká je pravda.

Možno, že sa blíží návrat matriarchátu a všetky amazony, očividné, aj zakuklené, si prídu na svoje. Ak sa, milí naši diváci, chcete príjemne zabaviť, príďte a neofutujete.

Zuzana Martinková - Bulletin

NOVÉ DIVADLO V TORONTÉ UVÁDÍ
klasickou Molièrovu komédiu

Chudák manžel

Režie: Zuzana Martinková

Pátek, 20. února 2009 – 8:00 hodin
Sobota, 21. února 2009 – 4:00 a 8:00 hodin
Neděle, 22. února 2009 – 4:00 hodin

Rezervace:
(416) 463-3182 • nove.divadlo@sympatico.ca

Joseph Workman Auditorium
1001 Queen Street West, Toronto

Kalendář

14.2. (so) 18:30
Společenský ples
Farnost kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave.
416/516-1873

14.2. (so), a 15. 2. (ne) 13:00-16:00
Výstava Valentinských pohlednic
Galerie Orbis Pictus
212 Brock St. E, Merickville
(613) 269-3675

18.2. (st.)
Zemlinského kvarteto
Mozart Society-First Unitarian Congregation
175 St. Clair Ave. W.

19.2. (čt) 12:00
Free Concert Series - Czech Program
Young artists of the Canadian Opera
Company Ensemble Studio present a
program of Czech arias and art songs in the
Richard Bradshaw Amphitheatre at the Four
Seasons Centre for the Performing Arts.

19.2. (čt) 19:30
Zemlinského kvarteto
Nokturna ve městě-Kostel sv. Václava

20.2. (pá) 20:00
21.2. (so) 16:00 a 20:00
22.2. (ne) 16:00
Chudák manžel

Režie Zuzana Martinková
Nové divadlo
Joseph Workman Auditorium
416/463-3182
nove.divadlo@sympatico.ca

15.3. (ne)
Poeta a vďaka básníkovi Milanovi Rufusovi
Výstava Pavla Potočka-Studio Theatre
Toronto Centre for the Arts
5040 Yonge St. 416/221-0882
divadlo@torontokeslovenskedivadlo.com

O Entropie sa nebvame

POKRAČOVÁNÍ ZE STR. 1

rozhodnutím, koho na ten projekt oslovit, tak by si to bol zasa ty.

Vo všeobecnosti prevláda názor, že Vondra musel tušiť, že nevytvoríte nič štandardne pekné, čo budú všetci bez výhrad prijímať. A že teda sa nemusel tváriť až tak prekvapene, keď videl vaše výsledné dielo a najmä tú mystifikáciu s fiktívnymi autormi z jednotlivých krajín. Alebo to bolo predsa len priveľa aj naňho?

My sa, samozrejme, poznáme mnoho rokov, ale nie je to tak, že spolu chodíme do krčmy. On sa nezaobrá primárne umením, no na druhej strane dobre pozná moju tvorbu. Ja som však nebol prvý, koho oslovil, až neskôr mu niekto navrhol mňa, tak mi zavola. A ani neviem, koho ďalšieho mal v zálohe, keby som odmietol alebo keby sa mu môj návrh nepozdával.

Ďalšou "vďačnou" témou okolo vzniku Entropy sú peniaze.

Nemusel by som štátu vrátiť ani korunu, ale napriek tomu tie peniaze, ktoré boli od vlády, vrátim. Je to síce nepríjemné, pretože sa tak s celým projektom dostávam do dosť veľkého mínusu, ale ak mám počúvať nejaké kecy o podvode za štátne peniaze, tak je toto pre mňa svojím spôsobom jednoduchšie riešenie. Zmluva je verejná, je na internete, asi na stránkach ministerstva zahraničia. Každý sa môže presvedčiť, že som splnil všetko, k čomu som sa v zmluve zaviazal. Je to úplne transparentné.

Ktorá z krajín na vašej svojráznej mape Európskej únie sa vám vydarila najviac, s ktorou ste najspokojnejší?

Ako celok je to celkom dobrá socha. Ale už sa nebvame o Entropie. Hotovo.

Asi ste cítili, že niektoré krajiny sa ohradili, mali ste nejaký tip na najväčšieho urazeného nespokojenca?

Koniec, nechajme už Entropu. Myslím, že všetko sa už povedalo mnohokrát. Môžeme hovoriť o čomkoľvek inom.

Iste, ale robiť a uverejniť v týchto dňoch rozhovor s Davidom Černým a nespomenúť pri tom Entropu, to sa jednoducho nedá.

Veď sme ju pekne spomenuli.

Máte v umení hranicu, za ktorú by ste pri všetkých tých mystifikáciách či provokáciách nešli?

Samozrejme, ja si myslím, že sa pohybujem len v hraniciach. Som konzervatívny, usadlý skorodochodca.

Tomu však sotvako verí.

To je všetko len relatívna záležitosť, kto je sudca a kto ten vykonávateľ. Fakt si myslím, že som celkom konzervatívny. Úplne vážne mi je veľmi odpudivé napríklad používanie mŕtvol v umení. Keď som videl prvýkrát výstavu Damiana Hirsta niekedy v roku 1993 v Londýne, už vtedy bolo veľmi vidieť, k čomu ten človek smeruje. Až mi to bolo nepríjemné.

Ale aj ten váš Saddám Husajn uväznený v akváriu, ktorého mali v Belgicku problém vystaviť, mohol tak na niekoho pôsobiť, nie?

To bolo o niečom úplne inom, dielo bolo nasmerované práve proti takej etike. Aspoň pre mňa.

A myslíte, že to tak aj ľudia vnímali?

Spústa inteligentných áno. V umení fungujete s myšlienkami, ktoré vyžadujú istú predskúsenosť. Samozrejme, nie je to abstraktný obraz, pred ktorý postavíte domorodca z Bornea a ten povie - červená, zelená, modrá. Ale aj uňho môže existovať nejaká predskúsenosť, a tá mu hovorí, že trebárs červená je nebezpečná farba. A už sa nebudete na to pozeráť ako na farebnú kompozíciu. Ak sa bavíme v kontexte súčasného umenia, tak snáď tá úplne najzásadnejšia vec je, že už neexistuje nič, čo by bolo len tak voľne stojace. Mentálne voľne stojace.

Ktoré z vašich diel vyvolalo najväčšie pobúrenie, pre ktoré ste zažili najväčšie ataky?

Asi ten ružový tank v Prahe.

Pred pár rokmi ste vystavovali v Galérii Futura päťmetrové sochy, ktorým sa návštevníci pozerali do zadku a dnu videli video, na ktorom sa kŕmia Václav Klaus s Milanom Knížákom. Teraz sa len opatrne obtrím o Entropu - bol Václav Klaus viac našťvaný vtedy alebo pri bruselskej inštalácii, kde Česko zobrazuje obrazovka s jeho dookola sa opakujúcimi autentickými výroky o EÚ?

Uprimne povedané, vôbec sa nezaobieram tým, čo ho mohlo popudit, to mi je naozaj úplne ukradnuté. Ja som si povedal na Klauša svoj názor, a tým sa to pre mňa končí.

Mladá fronta Dnes uverejnila s vami fiktívny rozhovor argumentujúci, že použila vaše vlastné obľúbené zbrane. Máte pocit, že vám médiá mohli v prípade Entropy uškodiť?

Uškodiť? To je asi tak, ako keby ste sa pýtali, či mi môže uškodiť dýchanie smradľavého vzduchu v Prahe. S bulvárom sa nebvam a ani oni so mnou. Sme si kvit, je to úplne iný svet mimo mňa. Ale to, čo urobila Mladá fronta Dnes, bolo veľmi trápne. Média a umelecké dielo sú dve rozdielne veci. Ak si spravodajský denník myslí, že môže používať rovnaké prostriedky ako ja, tak to je chyba. Ja pre zmenu nie som vnímaný tak, že to, čo poviem, musí byť práve pravda. Čo je, samozrejme, nevhodná to, čo robím.

Kam zaraďujete Entropu v hierarchii vašich prác?

Hm, to neviem, ale určite najradšej zo svojich vecí mám sochu Metamorphosis v Charlotte v Severnej Karolíne, obriu sedemmetrovú pohyblivú kovovú hlavu s hmotnosťou 13 ton. Z jej úst strieka voda do bazénku. Je to dosť komplikované dielo, tak som si ho v rámci amerického pobytu bol skontrolovať. A tiež som si dohovárať ďalší projekt.

Čo bude s inštaláciou v Bruseli po skončení českého predsedníctva Európskej únie?

Entropa patrí mne a zatiaľ neviem, čo s ňou. Blbo sa to skladuje. Extrémne blbo.

Finančial

Kursovni lístek

100 Kč	5,70 CDN \$
1 CDN \$	17,54 Kč
1 EUR	1,59 CDN \$
1 CND \$	0,63 EURO
1 US \$	1,24 CDN \$
1 CND \$	0,81 US \$

Universal Currency Converter - 7. 2. 2009

1 CDN \$	17,68 Kč
1 EURO	27,92 Kč
1 US \$	21,84 Kč
ČNB - 6. 2. 2009	

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Pro prodej:

analýza trhu, obchodního trendu, místa, příprava domu pro prodej.

Pro kupce:

denní zaslání nabídky e-mailem, osobní prohlídka nemovitostí, finanční asistence.

Jsem tu pro vás!

Sutton Group-Bayview Realty Inc. Brokerage
416 483-8000 - direct 416 443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rosti@brankovsky.com

S prodejem a nákupem domů
vám poradí

Luba Henderson

Tel.: 416/698-2090

Kostel sv. Václava v Torontu
srdečné zve na

SPOLEČENSKÝ PLES

SOBOTA 14. ÚNORA – FEBRUÁRA 2009

Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue (Bloor a Dufferin)

Hraje hudba Miro Letka

Vstupné: \$ 30,00
(V ceně je zahrnuta večeře)

Tombola

Společenský oděv

Hala bude otevřena od 18.30 hod.
Večeře se posílá v 19.00 hod.
Zahájení plesu ve 20.00 hod.

Vstupenky po každé botovně v neděli v kostele
nebo telefonicky 416-516-1873
(Doporučená rezervace!)

TOČENÝ PRAZDROJ A CZECHVAR V ZÁPADNÍM TORONTU!

Evropská i
kanadská
kuchyně!

Vyhřívané
venkovní
patio!

20 točených
domácích i
dovezených
piv!

Large
Screen DLP
Satellite TV
Sport

Wing
Nights
(SunMonWed)

Karaoke
(Fridays)

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Joe Karol 781 Annette Street
(416)767-8882 Toronto, Ontario M6S 2E4

Z Toronta

Rubensův obraz Samson a Dalila v AGO

© National Gallery, London

Návštěvníci nově otevřené Ontarijské galérie mají možnost vidět do dubna obraz Petera Paula Rubense (1577-1640) *Samson a Dalila* (olej, 185 x 205 cm), který je zapůjčen Národní galérii v Londýně. Poprvé od osmdesátých let 19. století můžete vidět tento obraz dohromady s dalším Rubensovým dílem *Vražední neviňátek*.

Na Masaryktownu se v neděli 1. února konal pěvecký koncert Zdeňka Plecha a Zoltána Kordy

Pouhých deset dní prý stačilo k tomu, aby manželé Ječmenovi a další dobrovolníci Masarykova ústavu uspořádali o první únorové neděli v restauraci Praha nádherný

operní recitál špičkového basbarytonisty Zdeňka Plecha, sólisty opery Národního divadla v Praze, tenora Zoltána Kordy, sólisty opery Národního divadla v Brně, a prvního flétnisty Torontské filharmonie Milana Brunnera za klavírního doprovodu Marty Laurincové. Bohatému programu dominovaly zejména populární árie Vaška a Kecalá ze Smetanovy *Prodané nevěsty* či vodníka z Dvořákovy *Rusalky*. Zhruba šedesátka přítomných krajanů-posluchačů odměnila umělce nakonec zaslouženým potleskem vstoje.

Foto a text: Jan Rotbauer
www.canadianczech.com

Česká a slovenská televize na internetu!

nova prima JOJ 1 2 1 2

Nyní OnlineTV1 v novém!
nový Web, více stanic! větší archiv!

www.onlinetv1.com

Your Connection To Home

onlineTV1.com

www.onlinetv1.com

PRAGUE CATERING
By Chef Tom Král
416.504.5787
628 QUEEN ST. WEST
WWW.THEPRAGUE.CA
CATERING@THEPRAGUE.CA

V kalamitě s plynem - kdo je asi vinen?

Nyní plyne plyn do Evropy a napadlo mne tuto lednovou patálii proklepat, ale paní Fířlová se vzepřela, že jestli to proklepu, tak mi to nenaklepe (do wordprocessoru, ovšem).

Řekla, že nemám poučovat, což prý dělám, rád a neanalyzovat, na což nemám kvalifikaci. Řekla mi o slovu plyn, že je odvozeninou od plaviti, což je příbuzné v sanskritu i staré řečtině. Aby mne pohladila, odešla do kuchyně vařit fazolovou polévku a řekla, že jestli nezůstanu v psaní o plynu hezky při zemi, že budu jíst fazolovou k obědu i k večeři a pak to pocítím... Jestli jsem paní F. porozuměl, vynutila si, abych setrval na hladině lidské a odbyl technickou.

K našemu rodinnému domku na Bohumínské ulici v Ostravě byl přiveden plyn v druhé půli šedesátých let. Do toho domu, který dědeček koupil půl roku před měnou v roce 1953, se postupně nastěhovaly dědečkovy dvě dcery s rodinami a nakonec on s babičkou, když dostal penzi v roce 1957. Ten dům byl dědečkův sen a péče o něj byla náplň jeho života v důchodu. Vzpomínám, že dědeček v domě vládl pevnou rukou a jak mu sil ubývalo, hlas mu sílil.

V domě se vždy topilo černým uhlím, což plynulo z toho, že můj otec i strýc pracovali v hornictví, dědeček byl hornický důchodce - tedy všichni měli uhelný deputát a uhlí bylo dost a bude, bratranec byl učněm v hornictví a já po maturitě šel na Vysokou školu báňskou v Ostravě.

Zavedená topná rutina se zhroutila při rekonstrukci Bohumínské ulice na průjezdní silnici: stará vozovka byla vykopaná, kanalizace, bylo položeno nové vodovodní potrubí a v roce 1967 taky plyn. Moje matka a teta Zdenka zatoužily po pohodlí plynového sporáku a topení. Dědeček tuto plynovou touhu vetoval okamžitě, že takové novoty do baráku nepatří. Trvalo aspoň rok, než se v rodinné radě vše vyjasnilo a dědeček neochotně ustoupil, ale s podmínkou, že plynový sporák bude kombinovaný se sporákem na uhlí.

V této věci byl dědeček pevný jako skála; řekl prorocky: „Eslí plynárna plyn vypne, furt se dá na sporáku dřevem a uhlím zatopit, oběd uvařit a kuchyň vyhřát.“

Kombinovaný sporák přivezli před dům dva muži, kteří očekávali naši výpomoc s přenesením a ustavením sporáku. Při tom nesení dvouseťkilové obludy se stala

věcička, která mnoho let dávala dědečkovi trumf ve věci odmítání plynu: při posouvání obludy chodbou domu zapomněl bratranec Vítězslav hlídat si své prsty, jeden byl zmáčknut na kaši, krvácelo to proudem a dědeček zvolal, že prokletí plynu v baráku začíná. Jen výmluvnost obou dědečkových dcer, mé matky a tety, zabránila, aby akce přivedení plynu neskončila v tomto momentě.

Sporák i karma se projevily ve starém domě na Bohumínské jako definitivní signály pokroku, pohodlí a blahobytu. Ženy v domě nedaly na plyn dopustit. Dědečkova alergie k plynu naopak rostla; bedlivě sledoval novinové zprávy o plynových nehodách a když se v sousedství otrávil mládenec plynem (z nešťastné lásky), dědeček plyn proklel, pokrok zatratil a sám převzal sekání dřeva a nošení uhlí do tradičního sporáku. Dědeček nevěděl, že plyn přichází z Východu, ze Sovětského svazu, kdyby to věděl, plynofikace domu by se nikdy neuskutečnila.

Rusové totiž při osvobozování Ostravy ukradli dědečkovi náramkové hodinky pod pohrůzkou kulky ze samopalů, mým rodičům ukradli dva kufry s ložním prádlem, babičce vyžrali špaž a mého otce odtáhli na stavbu provizorního mostu přes Odru.

Euforická událost osvobození Ostravy od Germánů byla zastíněna počínáním rudoarméjců v dobytém městě; dívka ze sousedství tvrdila, že ji znásilnili a oplodnili, ale to dítě se narodilo úplně normální o dva měsíce dřív než by se narodit mělo.

Dědeček schovával dřevěnou bedničku s natištěnými nápisy UNRRA z americké poválečné výpomoci a při rozmanitých rodinných oslavách a značném popjení domácího vína, které dědeček vyráběl, vytáhnul dědeček tu krabici ze šifonéru a ukazoval ji jako důkaz, že Američané vědí a umějí. Kdykoliv se objevila nějaká potravinová novinka, třeba vepřová konzerva, dědeček vždy říkal při ochutnávce: „Kam se ten šmejď hrabe na UNRRA.“

Reputace Rusů v naší rodině v tom domě na Bohumínské ulici byla vždy pod bodem mrazu, co si já z rodinných rozprávek pamatuji - od dnu osvobození (1945), přes bratrskou okupaci (1968), až do dědečkovy smrti (1974).

Po dědečkově smrti a to už jsem žil ve svém bytě a na

Bohumínskou jsem chodil jen navštěvovat rodiče, už nebyl nikdo, kdo by Rusům spílal a ani k tomu nebyly zjevné důvody. Skončily ty časy, kdy dědeček lál Rusům i za ten Sputnik, který podle něho pokazil počasí na celém světě.

Však mi ten dědečkův odpor k Rusům zůstal a normalizaci pod ruským patronátem jsem nesnesl, zabil svou rodinu a prchl přes Rakousko do Ontaria (v roce 1981).

Zeptal jsem se Zdeňka, když jsem mu v kavárně *Books&Beans* vylíčil dědečkovu hodnocení plynu a Rusů: Proč dědeček věděl, co špičkoví politici v Evropě nevědí, kysele se uchechtul a řekl, že dědeček měl dlouhodobý výhled pocházející ze selského rozumu a zkušeností, zatímco politici mají krátkodobý úmysl vládnout, co nejdéle. „Ale to je protimluv,“ řekl jsem, „mít krátkodobé výmysly s dlouhodobým výsledkem?“ Zdeněk mávnul rukou, jakoby odháněl mouchu a ukončil vzpomínky o plynu slovy: „To tvoje mudrování o lidech, proč jsou jací jsou nevede k ničemu než k vráskám.“

Napil se kafe, a dodal: „Dokud lidem nemrzou nohy, tak myslit na budoucnost nebudou...“

Cestou domu jsem mudroval, jestli Evropa přehodnotí svou závislost na ruském plynu a slíbil jsem si, že tuto situaci budu sledovat; doma jsem toto sledování uložil za úkol paní Evě. Slíbila ochotně a okřikla mne, abych to neanalyzoval, ale to jsem napsal na začátku.

Zdravím a přeji klidný den.

Ross Fířla - Sudbury

**Internetové zpravodajství
z české a slovenské
komunity
Jan Rotbauer
www.CanadianCzech.com
e-mail:
CanadianCzech@rogers.com.**

Round the Corner or Around the World...

There is NO Load Too Big or
Too Small for Us!

We are a leading provider of all-inclusive logistics and distribution solutions with regularly scheduled service between Czech Republic and North America.

We also offer local residential and commercial moving in Toronto and surrounding areas or anywhere within North America.

We offer a free on-site consultation, to help you address any packing, moving and storage concerns. Fully insured, we make any move & storage a breeze!

Planning to move?
Need a short-term storage?

Call Luba at: 905-361-2743

TRANS-COM TRANSPORT LTD.

1260 Kamato Road
Mississauga, ON L4W 1Y1
Fax: (905) 361-2753
Email: sales@tct-ltd.com

www.tct-ltd.com

www.paintinggalleries.net

Maria Gabankova
Puzzle
March 7-March 29, 2009
Reception: Saturday, March 7, 2-5 PM

Gallery Hours 1174 Queen Street West
Wed - Sat 1-5 Sunday 1-4 Toronto Canada M6J 1J5
Queen West Gallery District Telephone: 416-516-2581
www.loopgallery.ca E: loopgallery@primus.ca

loop

Jiří Voráč o Ivanu Passerovi

Ivan Passer: Filmový vypravěč rozmanitostí aneb od Intimního osvětlení k Nomádovi

Vydalo nakladatelství Host v Brně 2008

(Poznámka: Jiří Voráč je docentem Masarykovy univerzity a vedoucím ústavu filmu a audiovizuální kultury)

Z určitého pohledu mi Voráčova výborná knížka připomíná pouť; sešla se v ní řada okamžiků a lidí z minulosti, tak jako se staří přátelé nečekaně setkávají na pouti na Řípě. S autorem samotným jsme se sešli v roce 2002 (napsal o České a Slovenské televizi v Kanadě příjemně kladný článek v časopise Film a doba, č. 3, podzim 2002 - vyšel také v Satelitu 11. července a v srpnu 2002); měli jsme potěšení v Kanadě poznat Evu Límanovou (v sedmdesátých a osmdesátých letech psala do Západu a byla členkou ottavské televizní skupiny *Czechoslovak Kaleidoscope* a nyní žije ve Vancouveru, 'v jednom z nejkrásnějších míst na světě'), která v knížce podává jedno z hlavních svědectví o mladých letech svého bratra Ivana Passera; v knize se mihnou i Josef Škvorecký, Emil Radok, Jan Uhde, Vladimír Pucholt a Antoním Líman, kteří všichni zanechali stopy na kulturním dění Kanady. **Za zmínku stojí i čilá spolupráce mezi Masarykovou univerzitou (hlavně Don Sparling) a Centre for European, Russian and Euroasian Studies, Munk Centre for International Studies, University of Toronto (hlavně Robert Austin).**

Ivan Passer se narodil 10. července 1933 v Praze. Mezi zajímavé okamžiky jeho mládí (tehdy mu nebyly ani dva roky) by mělo patřit setkání s jeho sestrou Evou: „Ivan byl vlastně prvním člověkem, kterého jsem po svém narození začala vnímat. Jestli se to někomu zdá divné, měla bych vysvětlit, že mě jaksí zapomněli v porodnici, či před porodnicí. Moje máti totiž, zamilovaná do svého prvorozeného syna, se ke svému miláčkovci po týdnu utrpení porodem dcery dychtivě rozběhla a v náručí si ho odnášela k čekajícímu automobilu. Otec potom uposlechl jejího rozkazu a nastartoval motor hadimrský. Když měli schody Borůvkova sanatoria, všimli si porodní sestry se řvoucím balíkem v náručí, jak na ně hrozí pěstí. Zastavili tedy, vyslechli od staré sestry cosi o neodpovědných spratcích, kteří dělají děti, ale nemají ani tu slušnost, aby si je odvezli z porodnice...“ (svědectví Evy Límanové, str.245)

Ale jak budoucnost ukázala, to byl pouze začátek zajímavosti v Passerově životě. Ty vlastně začaly dávno před jeho narozením. Dědeček z mamčininy strany (ze známé židovské rodiny na Kolínsku), Ervin Mandelík, vlastnil velkostatek v Ratiboři, kde vypěstoval několik známých druhů pšenice, zakládal cukrovary mimo jiné v Habeši, kde se stal osobním přítelem cisáře Haile Sellasie. Dědeček měl dva bratry: Roberta, který byl prezidentem Cukrovarnické společnosti a Živnostenské banky (jeho podpisy se objevovaly na bankovkách) a Otu, který před válkou odjel do Ameriky a jehož dcera Hana byla manželkou Vojty Beneše, prezidentova synovce. Babička Marie, za svobodna Frauenbergová, pocházela z katolické rodiny, která náležela k potomkům rytíře Náchodského z Neudorfu. Když všech jejich pět dětí dospělo, babička a dědeček se rozvedli. Dědeček potom prošel řadou koncentráků a co nevzali nacisté (a měl obrovský majetek), mu sebrali komunisté.

Dědeček (Max Passer) i babička z otcovy strany rovněž pocházeli ze selského rodu. Babička byla intelektuálka a mecenáška umění. Jejich pět synů, včetně Aloise (tatínka Ivana a Evy), bylo za války odvedeno do pracovního tábora pro míšenice Klettendorf. Rodiče se rozvedli v roce 1947, matka se znovu vdala na Slovensko, Ivan a Eva žili s otcem a později s dědečkem. Ivan - podle Evy - pořád četl, a když nečetl, vyprávěl; Evě vyprávěl, že chodí večer do parku, kde na něj čeká lev, který mluví lidskou řečí, a další exotická zvířata, ale také veverka a

myš, všichni sedí okolo ohně a debatují. Ve škole měl samé jedničky. Na začátku války se s otcem odstěhovali do Mstětic, kde zůstali do jara 1944, kdy byl otec odveden do pracovního tábora Klettendorf, ale vrátili se tam po konci války, kde - jak píše Eva - „nic nezbylo, ani jedno dobytče, ani kousek nábytku, všechno si odvezli tzv. národní hosté a zbytky vyrabovala sovětská armáda“.

A Ivanův život zajímavě pokračoval dál: Po komunistickém puči mu nebylo dovoleno ukončit gymnázium (ani v Poděbradech - provinil se selským původem, ani v Turčianském sv. Martinu, kde se jako jediný jmenovitě přihlásil do náboženství a hlasoval proti vyloučení spolužáka, za což byl vyloučen jako třídní nepřítel). Potom pracoval v továrně u soustruhu, dělal zedníka, pomocného dělníka na stavbách a podobně. Nejraději vzpomíná na zaměstnání u cikánského lunaparku - toulal se s ním po Československu a obsluhoval kolotoč. Považuje to za „možná nejkrásnější rok svého života“. Potom se dostal na FAMU, odkud byl vyloučen „pro neprospěch“ (po úspěchu jeho filmu *Intimní osvětlení* mu profesorský sbor na rektorát předal diplom absolventa FAMU, ale Passer ho tam zapomněl a nikdy si ho nevyzvedl).

Uchýtil se (a díky slepici udržel - a ta slepici epizoda sama stojí za to, abychom si knížku koupili) - na Barrandově. V roce 1959 (rok, kdy byl asistentem režie při filmování *Velké samoty* Ladislava Helgeho) byl představen Alfrédem Radokem v Laterně magie jako „pomocný režisér pro práce převážně filmové“. Začátkem šedesátých let (v roce 1960 pracoval jako asistent na filmu Zbyňka Brynycha *Smyk*) byl asistentem režie při natáčení filmů *Procesí k panence* a *Až přijde kocour* Vojtěcha Jasného, který Passera považoval za svého nejlepšího spolupracovníka. V roce 1963 Passer poprvé spolupracoval jako scénárista *Konkurzu* s Milošem Formanem, s nímž později spolupřevyvořil (jako spoluscenárista, asistent režie nebo pomocný režisér) *Černého Petra*, *Lásky jedné plavovlásky* a *Hoří, má panenko*.

Vlastní Passerovou filmovou tvorbou se Voráč zabývá v prvním oddílu své knihy (kniha má tři oddíly), rozdělením na čtyři období: české, newyorské, kalifornské a televizní a nomádké. Do *českého období* (léta šedesátá) spadají Passerovy prvotiny - *Fádní odpoledne* a *Intimní osvětlení*.

Fádní odpoledne vzniklo (1964) jako v pořadí první z pěti Hrabalových povídek

nabízí premiérově řadu nových televizních seriálů

NEMOCNICE NA KRAJI MĚSTA III - NOVÉ OSUDY

s některými filmovými hrdiny, které již důvěrně znáte s mnoha novými, kteří se zaplétají do osudu předchozích hrdinů

- avšak nemocnice je stále v provozu i v nové době.

ZDIVOČELÁ ZEMĚ III

jejíž děj i hrdinové procházejí novými osudy, ale již v nové době v letech 1968-69. Přesto jejich život není více jednodušší, život je stále složitý pro lidi, kteří nemění své názory, za kterými si pevně stojí.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8
Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

E-mail: video.el@videoelcanada.com

www.videoelcanada.com

http://www.videoelcanada.com

ze souboru Perlička na dně, zfilmovaných různými filmaři. Voráč povídku popisuje jako „náladovou črtu, která líčí atmosféru nedělního odpoledne v periferním pražském hostinci, kde zůstalo několik starých štamgastů a náhodných hostů, zatímco místní fotbalový klub (Bohemka) hraje existenční zápas o udržení v lize“. Zatímco film měl v Československu celkem nevelký ohlas, získal ceny na mezinárodních festivalech a Voráč cituje elegantní hodnocení francouzského Positif: „Z šedi se najednou narodí neobvyklá. Zdánlivou absencí osnovy nahradí tajné akordy, jedinečné klima, jistá vlastnost tempa a světla, v níž nacházíme umělce.“

Daleko silnější domácí ozvěnu - alespoň u kritiky - měl druhý Passerův film *Intimní osvětlení*. Film má počátky v synopsi Václava Šaška s názvem Bílý plášť, v milostném příběhu hudebníka a jeho dívky. Scénář byl mnohokrát přepsán a nakonec dal vyniknout „poetičnosti a lyrismu, zvláštnímu hořce moudrému Passerovu tónu“ (Vladimír Bor, citovaný Voráčem). V očích Jiřího Voráče, který filmu věnuje mimořádnou pozornost, „bohatost a jedinečnost *Intimního osvětlení* vychází právě z toho jemně nadýchaného koktejlu humoru a melancholie, autentických podrobností a imaginace, a to ve vytištěné minimalistické formě“.

Intimní osvětlení bylo navrženo spolu s *Láskami jedné plavovlásky* a *Obchodem na korze* do finále Ceny Čs. Filmové kritiky 1966. Voráč sleduje změnu v oficiálním tónu po invazi a Passerově odchodu a zaznamenává bohatou odezvu na Západě (kritik francouzského časopisu Arts: „Komu se nelíbí *Intimní osvětlení*, není mým přítelem.“; Time: „Film je brilantní ukázkou vrcholného umění nenucené komické invence.“

O *newyorském* (a vůbec americkém) období platí dvě Passerovy poznámky citované Voráčem: „Já nejsem tady (v americkém exilu) proto, že jsem chtěl být tady. Já jsem tady proto, že jsem nechtěl být tam (v komunistickém Československu)...“ A jinde: „Nemůžeme zde dělat české filmy. A nemůžeme dělat ani americké. Netuším, jaký druh křížence by vzešel z takového sňatku...“

O prvních amerických filmech, *Zrozen k vítězství* a *Zákon a nepořádek*, Voráč píše: „Příznačným rysem Passerova newyorského diptychu se tak stalo právě osobité křížení kulturních zkušeností a filmových forem, které obnášelo adaptaci evropského uměleckého filmu na americké podmínky.“

Do tohoto období (léta sedmdesátá) patří i *Eso v rukávu* a *Bankéři*, dva filmy, odehrávající se v prostředí mezinárodního kapitálu, které Passer natočil v evropských koprodukcích a o nichž Voráč říká (a tu větu mu závidím), že Passer „s hravou zlomyslností podířil mechanismus tržních operací surrealistické poetice, která vše převrací v absurditu“.

Kaliifornskému období (léta osmdesátá) dominuje *Cutterova cesta* (do tohoto období rovněž spadají *Jiný život* a *Strašidelné léto*). Voráčův komentář: „*Cutterova cesta* (*Cutter's Way*, 1981) zaujímá v Passerově tvorbě výlučnou pozici jako jeho obecně nejvýše ceněné americké dílo, jež získalo mimořádný kritický ohlas, festivalová ocenění a pozici jednoho z kultovních filmů postvietnamské a neo-noirové vlny...“ Film vychází z kriminálního thrilleru Newtona Thornburga, „v němž autor ve stylu černého realismu vykreslil pesimistický

Nesem vám noviny, poslouchajte...

Na Vánoce domů snadno a pohodlně přes New York

PRAHA od 841 CAD*

BRNO od 948 CAD*

OSTRAVA od 951 CAD*

Letenky si můžete rezervovat u svých obvyklých prodejců
a také na nonstop infolince Českých aerolinií v češtině (866) 293-8702.

* Cena včetně tax a poplatků, nabídka je omezena kapacitou, podmínky tarifu získáte při rezervaci.

www.czechairlines.com

obraz společenské anarchie v Americe postvietnamské éry“. Alex Cutter je vietnamský veterán, který přišel o oko, ruku a nohu a skončil v podstatě sebevražedným gestem. Voráč cituje řadu kritických hlasů: *Village Voice* o filmu, který měl svůj podíl distribučních problémů, napsal: „Je to mimo jiné nejlepší film o rozkladu sebevědomí šedesátých let.“ *A Film Quarterly* Cutterovu cestu popsal jako: „hluboce znepokojující film o přátelství, morálce a morální zbabělosti, pravdě a jiných stínech...“

Televizní a nomádké období let devadesátých a prvních let nového století je poznamenáno ateliérovou inscenací pohádky *Slavík* (1983) podle Hanse Christiana Andersena s Mickem Jaggerem v titulní roli čínského císaře. Do let devadesátých spadají televizní filmy *Čtvrté poschodí*, *Únos*, *Když spravedlnost spí* a do roku 2000 *Strom splněných přání* (mimořádně filmovaný v Kanadě) a *Picnic* (podle stejnojmenné hry Williama

Ingeho). Ale zcela mimořádné místo v Passerově tvorbě zaujímá hraný životopis Josifa Visarionoviče Stalina (1992), mezinárodní produkce s americkou, maďarskou a ruskou účastí, skoro tři hodiny trvajícím velkofilmem s rozpočtem deseti milionů dolarů, natočený v Kremlu, v Moskvě a okolí. Titulní roli Stalina vytvořil Robert Duvall, *Newsweekem* přirovnaný k pozdnímu Laurenci Olivierovi a jeho Richardu III., a Passerem považovaným za snad nejlepšího herce na světě. Voráčův komentář: „Stalin zde vyvstává jako sadistická, paranoidní a sentimentální osoba, která systematicky a nemilosrdně likviduje celé vrstvy obyvatelstva, politické spojence i protivníky i svou nejbližší rodinu a na oltář rudé revoluce klade desítky milionů obětí.“ *Stalin* měl světovou premiéru v Moskvě a přímo na výročí bolševické revoluce 7. listopadu 1992. V polovině prvního desetiletí nového století se Passer vrací ke kinematografickému filmu velkofilmem

Nomád z kazachstánských dějin osmnáctého století. Film stál kolem čtyřiceti milionů dolarů a různé produkční komplikace způsobily, že Passer realizoval jen první fázi natáčení (na podzim 2003) a film dokončil Sergej Bodrov.

Kniha oplývá nepřehledným množstvím fascinujících informací včetně *English summary* - a je prakticky nemožné v recenzi uvést i ty nejdůležitější. Ale nemohu si nechat ujít příležitost citovat dva nebo tři výroky o Passerovi jako člověku. Jeho sestra Eva: „Je to snad jediný člověk, kterého znám, kromě jeho táty, který si i v nejtěžších chvílích života zachovává humor a víru v lidstvo.“ David Scott Milton, scénárista prvního Passerova amerického filmu *Zrozen k vítězství*: „Je to neskutečně vřelý a citlivý člověk... Známe jen pár lidí, kteří znají mapu, kontury a podstatu lidské duše tak dobře jako Ivan.“

Josef Čermák

Cesta do Budyšínu

...i jinde po českých stopách

Cesta do Budyšínu, je dlouhá, předlouhá a klikatá. Chystám se sem snad už od první chvíle, kdy jsem se dozvěděla o existenci malého národa, který mluví řečí podobnou češtině, a který za středověku patřil k zemím koruny české ...

Vede přes impozantní Drážďany. Město je krásně renovované. Je vidět, že i zde v někdejší NDR od pádu komunismu udělali pořádný kus práce. Nádherný je už jen vnější komplex zámku *Zwinger*, plný soch a kamenných váz s kamennými květy. Ani neví, že kdysi zlatě zbarvený kámen je dnes černý. Dodává městu osobitý ráz. Působí to jako kresba, kterou dítě černou tužkou obtáhlo. Město mělo svůj zlatý věk v 18. století a tato atmosféra na vás dýchne z kavárenských oken a výloh. Občas však najdete starou strukturu v podobě moderního paláce ve tvaru bedny, kde měly sídla různé komunistické úřady. Českých stop tu nacházím několik, a ostatně i největší nákupní ulice a pěší zóna je *Pragerstrasse*!

Jedeme jen kousek dál na jih do Čech, přes Chomutov, který zdaleka není jen šedivé průmyslové centrum, a dále do Hřenska, malebné obce, kterou tvoří hrstka budov z přelomu minulého století. Jsme v místě, kde Labe opouští Čechy a vtéká do Němec. Vysoké skály kraje zvaného České Švýcarsko a Saské Švýcarsko, dnes spravované česko-německou spoluprací, matou: Nacházíme se totiž na bodu s nejnižší mořskou výškou v republice. Ubytováváme se z nejhezčím z hotýlků, v žluté budově s hrazdění, abychom odsud podnikli pěší túru k Pravčické bráně. To je skalní oblouk, největší svého druhu ve střední Evropě. Po cestě se kocháme pohledem na úzké skalní útvary z pískovce. Vtom vidíme ke skále přilepenou restauraci s terasou. To by se líbilo i Indiánu Jonesovi. Znamenité pivo a na jídelničku - české ovocné knedlíky! Upírám si je - není ani poledne. Škoda. Potom jsem tuto pochoutku už nikde nedostala. Po celodenní túře konečně nasedáme

na loďičky, aby nás převozník soutěskou zavezl zbytek cesty do zpět do Hřenska. Odráží se bidlem jako od nepoměti a ve třech jazycích dává k dobru otřepané vysvětlivky a fóry: „Tady máme krokodýla“ a „Pane, když se nakloníte a podíváte do vody, uvidíte opičáka“.

Vždy může být hůř. Kolikrát si posteskneme, že mnohou turistickou lokalitu hyzdí stánky se suvenýry. Nu, vjezd do Hřenska hyzdí velké boudy, často vtěsané do skály, kde vietnamští podnikatelé nabízejí neuvěřitelné množství jinak omezeného sortimentu zboží. Jde vesměs o nehezke kabely a tričky, v lepším případě sluneční brýle či plavky. Kéž by šlo o suvenýry! Nevím, proč tito obchodníci, kteří platí za podnikavé a nezdolné, nenabízejí aspoň Becherovku nebo lázeňské poplatky. Pohlednice by se hodila!

Jedeme dál - naším cílem je Lužice a hlavní město Budyšín. Dlouho jedeme podle řeky Labe, ale nakonec se ocitáme na hlavní silnici a vtom vidíme nápisy „Witajče k nam!“ Za chvíli jsme v Budyšínu a parkujeme na vhodně pojmenované ulici *Wobchodowa droga*, u moderního nákupního střediska, jaké by mohlo být kdekoli na světě. Svítí novotou. Náměstí je zato typické středoevropské, obklopené domy s malebnými secesními štíty, jako v Čechách. V turistickém informačním centru všechny dotazy na lužickosrbskou kulturu či historii odkazují na Lužickosrbský dům, kam to sice není daleko, ale musíme přejít *Karl-Marx-Strasse*. Zde dostáváme brožury v různých evropských jazycích. V Budyšínu a okolí jsou dvojjazyčné nápisy - jmen ulic a veřejných budov. Méně už jsou vidět na soukromých objektech a obchodech. Jelikož máme málo času, jdeme do středu dění, do pravé lužickosrbské restaurace, kde se nám - a hádáme, že všem poutníkům

- dostalo přijetí téměř královského. Zastavili jsme se na chvíli v předsíni, a najednou se otevrou dveře a milá žena v kroji nás vřele vítá, jako by čekala jen a jen na

Budyšín, Bohatá věž, stavba z r. 1490, nejmějš hned po věži v Pise

Pravčická brána - Oblouk 25 m dlouhý a 21 m široký

nás. A jaká je místní kuchyně? Je podobná české a německé. Například hovězí s křenovou omáčkou je jako od maminky. O tom, že pohostinství zde drží krok s módou, svědčí přidání orestované zeleniny. To by si měly osvojit mnohé české restaurace. Poněkud nezvyklý pokrm je však salát s uzeným kaprem. Ten má podobu úzkých proužků, které vypadají jako šunka. Vánočního kapříka pokrm nijak nepřipomíná.

Dojemné bylo, když nás mladá dívka v kroji s čepcem podobným těm, jaké nosí ženy kanadské sekty Menonitů, přišla uvítat po starém slovanském zvyku chlebem a solí.

Lužičtí Srbové jsou potomci Slovanů, kteří se na německém území usídlili začátkem 7. století. Aby se to nepletlo, jejich území se dělí na Horní a Dolní Lužici a panují malé jazykové rozdíly. V 10. století je porazili německé kmeny, v r. 1002 Poláci, potom opět Němci... Ke čtyřem zemím koruny české však Lužice většinou patřila, ač ji občas odtrhly boje a dějinné události. Od germanizace si trochu oddechla za vlády Karla IV. Po Bílé hoře si ale Lužici zabralo Sasko, které s ní dle potřeby čachovalo s Pruskem. Suma sumárum, většinou čeští vladaři byli zaměstnaní jinými problémy na to, aby pevně a jednou provždy připojili Lužici k českému státu.

Po roce 1918 byly snahy, jak ze strany lužickosrbských vlastenců tak československé diplomacie, aby toto malé území s malým západoslovanským národem, dostalo samostatnost nebo aby se připojilo k Československu. Bohužel se to nikdy nepodařilo pro různé politicko-diplomatické překážky. Po druhé světové válce se myšlenkou zabývali i Američané a měli dokonce vypracované mapy.

Lze argumentovat, že dnes Lužickým Srbům, kterých je dnes snad jen 120,000, nehrozí násilné poněmčování a pronásledování, které bylo obzvláště hrozné za nacismu. Ale je ironií osudu, že přežití tohoto svérázného slovanského národa ohrožuje právě moderní doba, která ač prosta národnostní nesnášenlivostí, klade na mladé lidi jiné nároky a požadavky, jako je konkurenceschopnost a znalost angličtiny.

Jedeme dál. Kde lépe hledat české stopy než v českém ráji.

**Text: Barbora Sherrifová,
Foto Mike Sherriff**

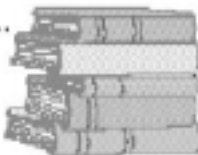
KNIHY – KNIHY – KNIHY

Romány, historie, slovníky, dětské knížky, křížovky ...

Jediná prodejna českých knih v Ontáriu. Každý měsíc nové knihy.
Zasíláme poštou. - Naše ceny jsou naší vizitkou.

jn CZECH BOOKSTORE

Julie Novotná : 416.289.2476 - www.jnczechbookstore.com

Tomáš Sedláček: Další biftek už je moc

Ekonom s pověstí a vizáží bohéma Tomáš Sedláček toho na svůj věk stihl překvapivě hodně. Pracoval pro prezidenta i vládu a americká univerzita jej vybrala mezi nejnadanější mladé mozky oboru. Víc než ležet v číslech ho však baví o ekonomii filozofovat a rozjímat třeba nad tím, "jak pohostit sytého".

Jedenatřicetiletý Tomáš Sedláček se narodil v Roudnici nad Labem. V dětství žil několik let ve Finsku a Dánsku, kde byl jeho otec zaměstnán jako pilot. Ve čtyřadvaceti dostal výjimečnou nabídku pracovat jako poradce pro tehdejšího prezidenta Václava Havla, který si Sedláčka vybral na doporučení Fakulty sociálních věd UK jako člověka s moderním vzděláním a čerstvým pohledem na ekonomii. Sedláček málem práci odmítl, když při prvním telefonickém hovoru s hlavním Havlovým poradcem Pavlem Fischerem došel k mylnému závěru, že mu práci nabízí cestovní kancelář Fischer. Za Špidlovly vlády Sedláček nastoupil jako poradce ministra financí Bohuslava Sobotky a podílel se na přípravách daňové, penzijní a zdravotní reformy. I díky tomu se během stipendijního pobytu na americké univerzitě Yale v roce 2006 dostal mezi pět mladých ekonomů vybraných mezi "Young Guns: 5 Hot Minds in Economics". Nyní druhým rokem pracuje jako ekonomický stratég ČSOB.

Čeká nás těžký rok, nebo předpovědi přehánějí? Rozhodně bych nečekal žádnou katastrofu. Pár let jsme zběsile pádili kupředu a teď jen trochu zvolníme. Nic víc.

To zní až moc nadějně... Pokud tuhle krizi hodnotíme čistě z pohledu ekonomie, nečeká nás nic tragického. Máme se nejlépe, jak jsme se kdy měli. Jak praví bible: Musíme z Hospodinových rukou přijímat to dobré, i to špatné. A tohle pořád není to špatné - rozhodně ne tak, aby se politici museli předbíhat, kdo zlevní jídlo. V novém roce nejspíš hodně zpomalíme, v nehorším případě budeme stagnovat, ale roku 2010 se podle všech předpovědí opět vrátíme k růstu. Otázka ale je, jestli je to takhle správně.

A jaká je odpověď? "Růst" už je přezitek? Ekonomové takové otázky a odpovědi neřeší. Naše věda bádá jen nad tím, jak maximalizovat růst.

Kromě ekonomie přednášíte i filozofii, citujete bibli, dva roky jste pracoval na Hradě u někdejšího prezidenta Václava Havla. Tipuju, že "maximalizace růstu" vám jako recept na štěstí stačit nebude... Jistě, pokud jsme nyní svědky nějaké krize, tak je v krizi celá naše civilizace. Kvůli tomu není třeba dlouze filozofovat ani sedět na Hradě. Tahle krize vyvěrá z deseti dvaceti let šíleného přežírání, šílené nadspotřeby. To není čistě ekonomický problém. Naše situace se v lecčems podobá římské říši před jejím zánikem: máme relativně bezproblémový život, s níkým pořádně neválcíme, svých ideálů jsme nějakým způsobem dosáhli a hlavním tématem našeho života se stala ekonomie. V momentě, kdy jsme zekonomizovali úplně všechno a kdy lidi zajímá leda to, jestli budou mít na výplatní páse víc nebo míň, tak je to podle mě jistá známka dekadence. Zvlášť pokud si uvědomíme, že z toho neexistuje cesta ven, protože politik dnes ve všech státech vyhrává jen na základě ekonomie. Musí slibit ještě větší bohatství, jinak nemá šanci.

Růst a pokrok je na druhou stranu možná to, co drží náš svět pohromadě. Vážně se toho můžeme vzdát? Pokud se máme skutečně vyléčit z krize, tak to chce celospolečenskou změnu. Přestat se přecpávat. Nemusíme se rovnou svléknout do naha, ale rozhodně bychom měli uzavřít těch několik posledních desítek let, říkejme jim třeba Doba duhová. V USA, ale i v Evropě a u nás jsme prostě spotřebovávali víc, než kolik jsme si mohli dovolit. Rodiny, podniky, banky, státy... všichni měli dluhy. Jakmile se to dělá ve velkém, už to nelze udržet. Dlouho jsme balancovali na hraně, a teď jsme se o ni pěkně pořezali. Dostali jsme se tak daleko, že standardní recepty už selhávají. Státy nutí lidi do spotřeby, nutí banky, aby znovu dávaly levné hypotéky - pokud možno všem - a pomalu se vracíme nazpátek do bodu číslo jedna. Ale pokud se neuskrovníme na nějakou přiměřenější úroveň konzumu, tak to jinak nepůjde. Vždyť my jsme nejbohatší civilizace na tomto světě i v historii lidstva!

Václav Havel nedávno utrousil, že nechápe, proč bychom měli za každou cenu dál růst, když je nás pořád stejně. Má pravdu? Nezní to trochu naivně? Naivně to zní leda v konfrontaci s dnešní společností, kdy prostě nejsme schopni spočinout. Pokud růst pod dvě procenta je u nás považován za průsvit, kdy je potřeba spouštět krizové balíčky, tak je něco špatného v království dánském. Asi bychom se měli zamyslet nad tím, jestli nám náhodou nestačí to, co máme.

To se snadno říká, když si k tomu dáváme tatarák za pět set v restauraci s výhledem na Karlův most... Já si aspoň nekupuji tatarák na dluh. A když na to přijde, klidně nemusím deset dnů jíst vůbec.

Vůbec? Jasně, půst byl běžnou součástí diety našich předků. A navíc, mělo to duchovní náboj, nebyla to jen péče o tělo a touha zhubnout jako dnes. Půst je to, co naše společnost potřebuje. Pokud chcete, aby vám chutnalo jídlo, musíte mít hlad. Jenže naše společnost řeší problémy sytých. Jak pohostíte sytého? Vymýšlíte drahá jídla z nudy, kančí na dančím a tak... Prostě hlouposti. Přitom sytého už stejně nepotěšíte, dokonce ho zvýšením spotřeby můžete ještě víc rozladit. Chceme-li obnovit chuť jídla, můžeme si buď dávat šilene drahé delikatesy, nebo si dát půst a pak nám bude chutnat chleba s máslem. A budeme z toho mít úplně stejný užitek.

Jak dlouho jste půst vydržel vy? Asi deset dnů. Místo jídla jsem pil vodu s javorovým sirupem, vymačkal do toho limetky a přidal pepř, bylo v tom všechno, co tělo potřebuje. A pak zjistíte, že hlad je psychologická záležitost, že jde jen o to překonat ten zvyk, že pusa chce neustále žvýkat něco tuhého. Jinak je to fajn, máte spoustu času, odpadnou snídaně, obědy, večeře plus všechno přemýšlení o jídle, nemusíte chodit nakupovat, nepijete, nekouříte. Všechno se zpomalí, protože tělo nemá energie nazbyt, a popadne vás taková hloubavější nálada. Je to opravdu příjemné, po Vánocích to všem doporučuju.

Václav Klaus, jemuž pořád věří 60 procent Čechů, půst nedoporučuje. Radí: "Utráčet, utráčet, utráčet..." Ale ano, to chápu, to je bezprostřední praktické řešení. Dluhy a potřeba jsou naše droga, kterou nelze jen tak vysadit. I narkoman na začátku léčby potřebuje svou dávku, nelze to snížit ráz naráz.

Pochybuju, že prezident to myslel takhle... Dnešní prezident umí dobře vycítit, co lid žádá. A podle toho se chová. Naše civilizace je rozmazlená a potřebuje růst, jinak upadá do nacismů a dost agresivních řešení. Bohužel musíme růst, jinak přijde krize. Ve třicátých letech z toho vznikl nejen Hitler, ale celá řada dalších podobných režimů v Itálii, ve Finsku, v Maďarsku, na Slovensku...

To říkáte jako paralelu s dneškem? Ne, to ne, ta dnešní krize nebude z hlediska životní úrovně tak hluboká jako ve třicátých letech. Jednak jsme na daleko vyšší úrovni, kdy pád o pár procent nikoho nezlikviduje, a jednak lze čekat, že už v roce 2010 se svět vrátí na růstovou trajektorii.

Pokud ale porosteme ve starých špatných kolejích, kam se dostaneme? Vyzývám filozofy, ať mluví a najdou odpověď, kam tohle všechno spěje. Já k tomu můžu říct pouze to, co ukazují ekonomické grafy i selský rozum: bavíme-li se jen o Česku, tak za posledních dvacet let jsme nepředstavitelně zbohatli a nezabije nás ani mírný pokles.

Kdo si v roce 1989 uměl představit, že pojedeme do Německa nebo do Skandinávie, aniž bychom s sebou museli vézt batoh plný konzerv? Že půjdeme na Západě do restaurace, že nebude problém lyžovat v Rakousku? A přitom bude lidem zatěžko platit třicet korun u doktora.

Co z toho plyne? Z toho plyne, že je fajn, když se nám daří, ale že po dlouhé době prudkého růstu se může také stát, že to chvíli nejde. Když se podíváte, jak od války rostl Wall Street, do 80. let křivka stoupá velmi velmi zvolna, zato posledních dvacet let, v době globalizace, to je úplně Mount Everest. Tak strmý nárůst nikdy předtím nenastal.

Je to důkaz, že se Řím zhroutí? Jsou tu podobné příznaky. Když se vrátím k jídlu, můžete si všimnout, že dnes z jídla vytažíme ty nejučtější části, tuky a cukr. Ale jde o paradox, cukry a tuky byly vždy to nejuživnější. Libová panenka, v tom nebyla žádná energie, to se dávalo psům. Když sníte steak, tak prý na jeho zpracování spotřebujete polovinu energie, kterou tělo získá. My z jídla vytažíme to nejuživnější, abychom mohli jíst a přitom nejíst. Vlastně je to jen hygieničtější forma toho, co dělali Římané nebo šlechtici ve středověku, když si do krku strkali pírkó. Anebo všechna ta kosmetika a životospráva, to je jak hledání elixíru mládí. V krému musí být vždy nějaká tajemná exotická bylinka, ženšen nebo ginkgo biloba. Okurka je pouze pro chudší, ta to být nemůže. A pak to na sebe natíráme nebo to jíme, abychom byli neustále mladí a fit. Nebo zábava: i to je dnes průmysl a byznys, vytváříme si kolem sebe virtuální světy, abychom se dokázali zabavit. Je zajímavé, jak šlo v poslední době nahoru science-fiction a nejrůznější fantasy světy. Prostě pohádky, jako bychom se vraceli do věku dítěte, které si jen hraje, poslouchá pohádky a baví se. Sedíme na gauči, jíme křupky a kupujeme si dobrodružství.

Máte dvouletého syna Kryštofa. Vidíte nějakou naději, že se jeho generace polepší? Co ho čeká? Asi ne tak závratný růst bohatství jako nás. Důležité je opakovat si, že už za nás lidstvo zbohatlo hodně a že teď může být štěstí někde jinde. Makáme od rána do večera v práci, kterou nemáme rádi, abychom si koupili věci, které nepotřebujeme. To je citát z Klubu rváčů. My jsme uspokojeni z konzumu vytěžili do mrtě, tam už není ani kapka. Jít v tom dál, to je, jako bychom chtěli nacpanému člověku udělat radost tím, že mu nacpeme ještě jeden steak do pusy. Přitom si jenom potřebuje odpočinout. Trpíme nedostatkem dostatku. Všechno máme, po ničem netoužíme. A kde umře touha, umře i naplnění.

Svímy názory neortodoxní Tomáš Sedláček byl roku 2006 na americké univerzitě Yale vybrán mezi pět nejnadanějších mladých ekonomů světa.

Martin Svozílek - Hospodářské noviny

**Rychle, levně a spolehlivě zařídíme
cestování do
celého světa!**

TICO # 3254587
TICO # 2631380

NITRA TRAVEL

(416) 504-3800 • 1-800-825-7577

Fax: (416) 504-8186

E-mail: nitratravel@yahoo.ca

662 Queen St. West, Toronto M6J 1E5

Česká O2 extraliga

46. kolo: Karlovy Vary-Znojmo 2:1 (SN), Zlín-Slavia 4:3(SN), Vítkovice-Liberec 5:1, Plzeň-Litvínov 2:4, Mladá Boleslav-Třinec 3:5, Budějovice-Pardubice 2:3, Sparta-Kladno 4:2.
47. kolo: Liberec-Karlovy Vary 3:2 (SN), Třinec-Budějovice 1:6, Pardubice-Sparta 3:2 (PP), Litvínov-Vítkovice Steel 3:4 (SN), Plzeň-Slavia 2:6, Znojmo-Mladá Boleslav 0:1, Kladno-Zlín 3:2 (PP).

Tabulka

1. Slavia	47	160:131	85
2. Pardubice	47	154:135	83
3. Litvínov	47	146:135	79
4. K. Vary	47	136:130	75
5. Sparta	47	131:127	75
6. Vítkovice	47	131:124	72
7. Zlín	47	129:144	71
8. Liberec	47	142:143	70
9. Třinec	47	157:161	69
10. Plzeň	47	138:148	67
11. Budějovice	47	125:132	63
12. Kladno	47	124:139	63
13. Znojmo	47	114:129	60
14. Boleslav	47	119:128	55

Slovenská hokejová extraliga Nadstavba

A1: Košice - Trenčín 5:4 po predl., Slovan - Skalica 3:4 po predl., Zvolen - Lipt. Mikuláš 3:4.

B1: Ban. Bystrica - HK Orange 20 5:1, Nitra - Kežmarok 2:4, Poprad - Žilina 3:2 po sam.naj.
A2: Trenčín - Lipt. Mikuláš 2:3, Skalica - Zvolen 5:2, Košice - Slovan 5:4.

B2: Kežmarok - Poprad 2:1, HK Orange 20 - Nitra 3:2, Martin - Ban. Bystrica 4:2

A3: Lipt. Mikuláš - Skalica 1:4, Slovan BA - Trenčín 5:1, Zvolen - Košice 3:5.

B3: Nitra - Martin 4:5 po predl., Poprad - HK Orange 20 3:1, Žilina - Kežmarok 4:3.

B4: HK Orange 20 - Žilina 2:4, Martin - Poprad 3:2, Ban. Bystrica - Nitra 4:1.

B5: Poprad - Ban. Bystrica 5:3, Žilina - Martin 4:2, Kežmarok - HK Orange 20 6:2.

Tabulka slovenskej extraligy

1. Košice	49	206:114	109
2. Slovan	49	189:127	101
5. Skalica	49	169:143	86
4. L. Mikuláš	49	157:143	86
3. Zvolen	49	161:139	84
6. Trenčín	49	139:131	78
7. Martin	50	169:153	82
8. Bystrica	50	164:149	79
9. Nitra	50	136:179	62
10. Poprad	51	119:143	60
11. Žilina	50	140:173	58
12. Kežmarok	50	122:208	35
13. Orange	29		

Mezinárodní hokej

Na LG Hockey Games prohráli Češi s Finy v Praze 3:5 a ve Stockholmu se Švédý 4:6. Utkání Rusko-Česko se hrálo po naší uzávěře.

Slovensko porazilo v Gstaadu Bělorusko 4:0, prohrálo těsně se Švýcarskem 1:2 a 3:4 po samostatných nájezdech za hustého sněžení.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.zpravy.org

Předchozí číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com

www.2.zpravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

Toronto vyhrálo i bez Kaberleho

Toronto-Pittsburgh 5:4 (1:1, 2:0, 2:3)

K utkání nastoupili Maple Leafs bez Tomáše Kaberleho, který má z utkání v Coloradu zlomenou ruku a mimo hru bude 3-4 týdny. Přesto se dostali torontští do vedení Whitem, ale Miro Šatan v zápětí srovnal na 1:1. V druhé třetině torontští získali dvoubrankový náskok brankami Antropova a Ponikarovského, který však dá se říci již tradičně ztratili v úvodu třetí třetiny, kdy v 47. minutě Kennedy vyrovnal na 4:4. Teprve v tento okamžik se domácí vzpamatovali a v 51. minutě jim Blake zajistil vítězství. Při této brance si připsal svou druhou asistenci v utkání a šestnáctou v této sezóně Pavel Kubina. Pochopitelně radostnější atmosféra byla v šatně domácích. Miroslav Šatan ke své čtrnácté brance v této sezóně řekl: Otevřela se přede mnou celá levá strana, měl jsem dost času, brankář čekal, že to půjde na lapačku, ale ono to šlo pod vyrážku. Myslím si, že to podcenil.

ABE: K utkání jste nastupovali necelých 24 hodin poté, co jste ztratili vítězný zápas proti New Jersey Devils. Langenbrunner v něm nejprve v závěru vyrovnal a pak vstřelil v prodloužení vítěznou branku, jak vás to poznamenalo?

MŠ: Jistě bylo těžké strávit takovou prohru obzvláště proto, že jsme tento zápas měli dobře rozehraný. Vedli jsme již 3:1. Zbytečně jsme ztratili bod. Ale nemyslím si, že to mělo vliv na dnešní zápas. Jako profesionálové jsme museli zapomenout na včerejší zápas.

ABE: V dnešním utkání nenastoupil v brance Fleury, ale dvojka Garon. Jak často dochází k výměně brankářů?

MŠ: Nestává se to často, ale hlavním

důvodem bylo, že jsme hráli dva dny za sebou. Fleury zůstává stále jedničkou.

ABE: Po čtyřiceti minutách vám Toronto odskočilo o dvě branky. Jaká byla atmosféra po dvou třetinách?

MŠ: Věděli jsme, že zápas neskončil a že máme šanci vrátit se do něj, což se nám podařilo, ale bohužel jsme opět inkasovali.

ABE: Vloni se dostal Pittsburgh až do finále, letos bojuje o play-offs, co je přičinou?

MŠ: Koncem loňského roku byla řada zraněných hráčů, teď se vrací, tak doufáme, že únor a březen bude lepší.

Aleš Březina

Lyžařské

šampionáty v Praze

Článek pana Kirchnera z 15. ledna 2009, kde velebí pořádání lyžařských běžeckých závodů v Praze na umělém nebo dovezeném sněhu mne hluboce irituje. Nechápu, jak jsi mu mohl v Satellitu dát vůbec místo. Lyžování patří podle mne do přírody, ne do města. Tam se z toho stane jenom další "zábava" a jak se domnívám, pro někoho zdroj příjmu. Mimochodem "kudy v tom podniku tekou peníze?? Kdo má z toho zisk?" To jsi si zjistil?

Řeči Kateřiny Neumanové o nutnosti umělého sněhu jsou v pořádku, pokud se závody konají v ohlášeném termínu ve vybraném zimním středisku a z jakéhokoli důvodu je nutné sněh "dodat". Ale organizovat závody tam, kde v tu dobu rozhodně nebude dost sněhu, aby bylo možné závod pořádat, je podle mne jenom podvod, z nějž, jak jsem naznačil, má někdo profit. Je mi to cizí až odporné. Jestliže se mají pořádat běžecké závody na lyžích (a já jsem se jich před léty v přírodě amatérsky zúčastnil) ve městech na dovezeném sněhu, připomíná mi to vystoupení cvičených psů v manéži, ale ne sport.

Miloš Zach - Vancouver

O článku jsem osobně požádal, ne kvůli tomu, že bych s pořádáním lyžařských závodů na Hradčanech souhlasil, ale pokud se odehrávají třeba ve Stromovce nemám nic proti tomu. Zvykli jsme si, že se třeba hokej hraje ve Phoenixu, ačkoliv mně připadalo, že ve Winnipegu je to normálnější. Je tam zima, řada umělých i přírodních kluzišť, má to dopad na mladé lidi, kteří se stávají aktivními. O přemístění klubu Winnipeg Jets do Phoenixu však rozhodly finanční zájmy. Zdá se, že když se ostatní faktory podcení, není to stejnak pozehané. Hokej je v Arizoně před bankrotem.

Při letošní či loňské zimě, kdy v Torontu napadlo kolem dvou metrů sněhu, bych zde závody uvítal a pokud by nebylo dost sněhu, možná, že by stálo za to nějaký vytvořit. Na rozdíl od lidí ve Vancouveru, kteří se těší na olympiádu, 98 % obyvatel Toronta v životě závody na běžkách nevidělo. Vždyť ne každý má čas a peníze vyjet z města „do přírody“ a pokud by umělý sněh zůstal po závodech ještě nějakou dobu pro místní obyvatele, pak by závody splnily svůj účel.

Souhlasím s tím, že sport má být tam, kde evolučním způsobem vznikl. Na kole se má jezdit po silnici, nikoliv v tělocvičně. Hokej se má hrát v zimě, nikoliv v arizonské poušti. Plavat se má spíš v řece, jezeru nebo v moři než v chlorovaném bazénu. Pokud to nejde, pak člověk musí přijmout náhražku. Otázkou je, co je horší: Přivést umělý sněh do Prahy nebo udělat lyžařské závody v chráněné ekologické oblasti?

Málokterý sport je univerzální, že se dá provozovat všude. Na sněhu, v poušti, na trávě i na betonu, v bolivijských Andách, či v ruských stepích jako evropský fotbal.

Každého pohoršuje něco jiného a proto je nutné hledat kompromis. Jestli je správným kompromisem pořádání závodů v Praze, to je však skutečně otázkou. Každopádně je nutné tyto otázky klást, za což děkujeme.

Aleš Březina

Dojde k utkání Exil-Olomouc?

Mladí oloumoučtí hokejisté, kteří příští měsíc sehraji několik přátelských utkání v Torontu a okolí by se rádi utkali se stejně starými mladými českými a slovenskými hokejisty z Toronta. Pokud by nebylo dost zdejších hokejistů, mohli by si přivést své kamarády. Zájemci volejte 905/271-0984 nebo 647/290-6242. E-mail: dism1@rogers.com.

sm

MIROSLAV ŠATAN SLEDUJE V ZÁVĚRU UTKÁNÍ HODINY

Čech zraněn, místo něj bude povolán asi Vaniak

LONDÝN/PRAHA-právo (elt)- Gólman Petr Čech bude v sobotu chybět Chelsea v zápase Premier League s Hullem. „V utkání s Liverpoolem jej některý z hráčů soupeře kopl do zad. Čech sice zápas dočtyl, ale necítí se dobře, měl bolesti. Bylo vyloučeno, aby nastoupil proti Hullu, a myslím si, že je nemožný i jeho středěční start za reprezentaci,“ uvedl na klubovém webu kouč Luiz Felipe Scolari.

Místo Čecha by chytal v sobotu portugalský náhradník Hilario, který však také není zcela zdravotně v pořádku, neboť jej trápil problém s kyčlí.

„Slyším to od vás poprvé. Hned budu Čecha volat.“ řekl Právu kouč fotbalové reprezentace Petr Rada. „Pokud se informace potvrdí, povolám s největší pravděpodobností proti Maroku Martina

Vaniaka ze Slavie. Má dobrou výkonnost a Slavia se v neděli vrací z Dubaje,“ dodal.

LA Galaxy odmietli desat' miliónov dolárov za Beckhama

LOS ANGELES. SME Tím americkej futbalovej súťaže Major League Soccer (MLS) Los Angeles Galaxy dostal od AC Miláno ponuku vo výške 10 miliónov dolárov na prestup anglického stredopolára Davida Beckhama, vedenie klubu ju však neakceptovalo.

Reprezentant Albionu sa v mužstve červeno-čiernych momentálne nachádza na krátkodobom hostovaní, aby sa udržal vo forme počas prestávky v USA. „Ponuku sme zamietli,“ povedal šéf exekutív spoločnosti AEG, ktorá vlastní Galaxy, Tim Leiweke. David Beckham je kmeňovým hráčom Los Angeles od roku 2007, keď odišiel z Realu Madrid. „Musíme ukončiť tento rozruch, ktorý pripomína cirkus, alebo zoo. Pokiaľ bude David pre tím prínosom, chceme ho späť,“ vyhlásil Leiweke.
